

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ת"ק 60311-02-16 עובד ואח' נ' אופאל עסקים - תקשורת שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט סאמר ח'טיב

תובע אלירם עובד

נגד

נתבעת אופאל עסקים - תקשורת שיווקית בע"מ

צד ג' משה מימון מלכה

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
1. התובע מלין על כך שקיבל מהנתבעת לתיבת המייל שלו, שני דברי דואר פרסומי, המפרסמים את עסקה של הנתבעת לרבות המוצר שהיא משווקת בשם "חסכן דלק חכם", (להלן: "ההודעות הנ"ל"), בלי שנתן את הסכמתו לכך. התובע עותר לקבלת פיצויי של 2000 ₪ (1000 ₪ בגין כל הודעה), זאת מכוח סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק").
 2. הנתבעת, שהכחישה כל אחריות מצידה, הגישה הודעה לצד ג', וטענה כי צד ג' נושא באחריות הישירה בגין משלוח ההודעות הנ"ל, היות והוא הגורם ששלח אותם לתובע. הנתבעת טוענת כי שכרה את שירותיו של צד ג', שהינו חברת פרסום, לצורך שיווק שירותיה ברשת האינטרנט, לרבות באמצעות קמפיינים הנשלחים באמצעות דיוור אל לקוחות, אשר הביעו הסכמתם המפורשת לכך.
 3. בכתב ההגנה הודה צד ג', כי ההודעות הנ"ל נשלחו לתובע על ידו, אך טען, כי הדבר נעשה לאחר קבלת הסכמתו המפורשת של התובע לכך. בישיבה שהתקיימה ביום 24.08.16, (להלן: "הישיבה הנ"ל") אף הצהיר צד ג', כי "האחריות כולה שלו, וככל שביהמ"ש יראה לנכון לחייב מי מהצדדים בגין עילת התביעה, אזי האחריות כולה על צד ג'". צד ג' הדגיש כי אין בהצהרה הנ"ל משום הודאה באחריות וכי הוא עומד על דחיית התביעה תוך חיוב התובע בהוצאות.

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ת"ק 60311-02-16 עובד ואח' נ' אופאל עסקים - תקשורת שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 יצוין כי, התובע הינו עו"ד. 4
2 בפתח הישיבה הנ"ל ציינתי עובדה זו בפני הצדדים, והסברתי להם דבר זכותם להיות
3 מיוצגים בהליך זה על ידי עו"ד מטעמם. הנתבעת וצד ג' בחרו לנהל את הדיון בעצמם וויתרו
4 על זכותם להיות מיוצגים.

טענות הצדדים

5
6
7
8 התובע הינו בעליה של תיבת המייל בכתובת: Eliram200@gmail.com. 5
9 אין מחלוקת בין הצדדים, כי ביום 22.01.16, שלח צד ג' לתיבת המייל של התובע את שתי
10 ההודעות הנ"ל, שתוכן דברי פרסום למוצר הנתבעת כאמור.
11
12 התובע טוען כי ההודעות הנ"ל נשלחו לתיבת המייל שלו, וזאת ללא הסכמתו ובלי שהתיר
13 למי מהצדדים, מראש ובאופן מפורש, לשלוח לו את ההודעות הנ"ל.
14
15 הנתבעת טוענת כי היה על התובע להגיש תביעתו נגד צד ג' ולא נגדה, הרי צד ג' הוא זה
16 ששלח לתובע את ההודעות הנ"ל. עוד טענה הנתבעת, כי בידי צד ג' האסמכתאות בדבר
17 הסכמת התובע לקבלת ההודעות הנ"ל.
18
19 צד ג' מאשר משלוח ההודעות הנ"ל לתובע, וזאת כחלק מהפעולות שהוא נוקט לצורך קיום
20 חלקו בהסכם עם הנתבעת, ולפיו צד ג' ישווק את שירותיה של הנתבעת באינטרנט כאמור.
21 צד ג' מדגיש כי ההודעות הנ"ל נשלחו לתובע לאחר קבלת הסכמתו המפורשת לכך.
22 להוכחת האמור צירף צד ג' לכתב ההגנה, פרטי ההרשמה של התובע אצל צד ג'.
23 צד ג' טוען כי במסגרת ההרשמה אישר התובע את התקנון, (להלן: "התקנון הנ"ל") והביע
24 בכך את רצונו בקבלת דברי פרסומת מאת צד ג'.
25 להבהרת התמונה, טוען צד ג' כי לא ניתן לסיים את ההרשמה מבלי לאשר את התקנון,
26 המכיל הסכמה לקבלת דברי פרסומת מצד ג'.
27 היות והליך הרשמת התובע אצל צד ג' הושלם, ברור כי התובע אישר את התקנון והביע בכך
28 את הסכמתו המפורשת לקבלת דברי פרסומת מצד ג'.
29
30 התובע מכחיש כי נרשם לאתר צד ג' וטוען לזיוף, ולחילופין טוען כי אין באישור התקנון,
31 בכדי להוכיח הסכמתו המפורשת לקבלת ההודעות הנ"ל.
32
33
34

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ת"ק 60311-02-16 עובד ואח' נ' אופאל עסקים - תקשורת שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41

11. סעיף 30 א לחוק מסדיר את הסוגיה, בה עסקינן. מפאת חשיבתו של הסעיף הנ"ל אביא להלן הסעיפים הרלוונטיים לענייננו:

(א) בסעיף זה-

"דבר פרסומת" – מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או...

(ב) לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת... (11).....

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

(2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;

(3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1).

ההודעות הנ"ל: "דבר פרסומת"?

12. הצדדים אינם חלוקים ביניהם כי ההודעות הנ"ל שנשלחו לתיבת הדואר האלקטרוני של התובע מהוות "דבר פרסומת" כמשמעות הביטוי הזה בחוק.

הסכמת הנמען או ידיעתו

13. כפי שהסברתי לעיל, הרי שצד ג' מבקש לראות ברישום התובע אצלו, לרבות אישור התובע לתקנון, שהיה חלק מההרשמה, כהסכמה מפורשת לקבלת ההודעות הנ"ל.

התובע שמכחיש מכל וכל דבר ההרשמה ואף טוען לזיוף, טוען לחילופין כי אין באישור התקנון בכדי לענות על דרישות החוק בנוגע לקיומה של הסכמה מפורשת מטעמו.

14. אקדים ואציין כי לאחר עיון בתקנון הנ"ל, תוך שאני לוקח בחשבון את טענותיהם ההדדיות של הצדדים ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים, נחה דעתי, כי גם, אם אקבל את טענת צד ג', ולפיה אישר התובע את התקנון הנ"ל, אין בדבר בכדי להוות הסכמה מפורשת למשלוח ההודעות

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ת"ק 16-02-60311 עובד ואח' נ' אופאל עסקים - תקשורת שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

הנ"ל בהתאם לדרישות החוק.

אנמק להלן מסקנתי זו:

15. מפאת חשיבתו של התקנון הנ"ל, להלן נוסחו המלא:

"המשתמש מסכים כי האתר יהיה רשאי להשתמש בפרטים שנמסרו על ידי המשתמש ו/או הגולש לצורך מכוון דיוורים פרסומיים על ידי האתר וזה יהיה לראייה כי המשתמש רוצה לקבל דבר פרסומת מעת לעת גם על ידי גורמים הלא קשורים לאתר ו/או עדכונים שוטפים של האתר ו/או מידע על האתר ו/או על מבצעים מיוחדים שיערוך האתר וכן מידע כללי ודבר פרסומת כהגדרתו בחוק התקשורת (בזק ושידורים) תיקון מס' 04 התשמ"ה - 8442. (כך במקור)

בכל עת עומד למשתמש ו/או הגולש הזכות להימחק מרשימת התפוצה של האתר, וזאת הוא יכול לעשות על ידי לחיצה על כפתור ההסרה שבתחתית הדיוור ו/או ע"י שליחת מייל לאחת מהכתובות שלהלן: (כך במקור)

parsumil@walla.co.il

mostang1990@gmail.com

rmg.malka1987@gmail.com

ran.malka@hotmail.com

16. התקנון הנ"ל מתיר למעשה לשלוח, למי שאישר אותו, דבר פרסומת, הן על ידי גורמים הקשורים לאתר, המפיץ את התקנון, והן על ידי גורמים שאינם קשורים לאתר. למעשה אין, למי שאשר את התקנון הנ"ל, הזכות להלין על אף דבר פרסומת, שנשלח אליו, מכל גורם שהוא.

לעניין זה יפים דברי כב' השופט דר' מנחם רניאל בת"צ 15-03-44664 (מחוזי חיפה):

"אישור שניתן למפרסם פלוני אינו אישור למפרסמים אחרים. נכתב בפירוש בחוק, שנמען יכול לתת הסכמה לקבל חומר פרסומי בדרך כלל או ממפרסם מסוים. משמע החוק הניח שאדם יכול לרצות לקבל פרסומות ממפרסם אחד אבל לא ממפרסם אחר. הוא לא צריך להיות בעל אופי של "מקבל פרסומות" או אופי של "לא מקבל פרסומות". הוא יכול להיות פעם כזה ופעם כזה."

17. הנה כי כן, אין באישור התקנון הנ"ל על ידי התובע, (ככל שאישר), כדי לענות על דרישת ההסכמה, שצריכה להינתן מראש ובכתב בהתאם להוראות החוק. אדם זכאי לבחור ממי לקבל פרסומים וממי לא לקבל.

18. מעל הצורך אציין כי התובע קיבל לתיבת הדואר שלו דבר פרסומת הנוגע למוצר הנתבעת "חסכן דלק חכם". בעוד שההרשמה הנטענת ואשר במסגרתה אושר על פי הנתען התקנון הנ"ל על ידי התובע, מתייחסת לחגורת גב ביומגנטית. ראה לעניין זה עמ' 4 שורות 3-4 לפרוטוקול השיבה הנ"ל.

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ת"ק 16-02-60311 עובד ואח' נ' אופאל עסקים - תקשורת שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44

המסקנה היא כי גם אם אישר התובע את התקנון הנ"ל, אין בכך משום הסכמה מראש ובכתב לכך שיישלחו אליו ההודעות הנ"ל.

19. בהינתן האמור לעיל, מתייתר הצורך לדון בשאלה, אם התובע נרשם אצל צד ג' ואישר במסגרת ההרשמה את התקנון הנ"ל, אם לאו.

20. על קצה המזלג אציין כי בכל הנוגע לשירותי הפרסום שניתנו לנתבעת עניין לנו במערכת יחסים חוזית בין "מזמין" (הנתבעת) ל"קבלן עצמאי" (צד ג'). במערכת יחסים מסוג זה הכלל הקבוע בסעיף 15 לפקודת הנזיקין הוא כי המזמין אינו חב על עוולה הצומחת ממעשיו של הקבלן להוציא חריגים המנויים באותו סעיף.

ראה א.א. קליניקות כרמל בע"מ נ' מור כהן רע"א 16\2059.

לאחר עיון בכתבי הטענות ולאור התרשמותי מעדויות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי הנתבעת ידעה היטב על האופן והדרך, שבהם פעל צד ג', לצורך אספקת שירותי הפרסום, נשוא החוזה שבין הצדדים ואף הרשתה לצד ג' להתנהל בצורה שבה התנהל. אני קובע אפוא כי הנתבעת חבה על העוולה לפי סעיף 30 לחוק, שצמחה ממעשה צד ג', וזאת מכוח סעיף 15 (3) לפקודת הנזיקין.

21. אציין עוד כי אני דוחה טענת הנתבעת, ולפיה ניצל התובע בחוסר תום לב את הוראות החוק, וייצר לעצמו שלא כדין הכנסה נוספת. טענתה זו של הנתבעת מבוססת על העובדה כי התובע לא הסיר את עצמו מרשימת הדיוור.

לא אחת נפסק כי אין זה מעלה ואין זה מוריד אם התובע ביקש או שלא ביקש את הסרתו מרשימת התפוצה. בלא הסכמתו המפורשת של התובע, אסור היה לנתבעת לשגר אליו דברי פרסום. משכך עשתה זכאי הוא, כקבוע בחוק, לפיצויים אף ללא הוכחת נזק.

הפיצוי

22. כפי שקבוע בסעיף 30(א)(י)(1) לחוק ובהתאם להלכה הפסוקה (ראה רע"א 14\1954 חזני נ' הנגבי), הפיצוי המקסימאלי ללא הוכחת נזק הוא 1000 ₪ בגין כל הודעה שקיבל הנמען, כשלבית המשפט מסור שיקול הדעת בקביעת הסכום הראוי בכל מקרה ומקרה.

23. לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים בהתאם לדרישת החוק ובשים לב כי עסקינן בשתי הודעות ללא תוכן פוגעני, ראיתי לפסוק לתובע סכום של 1,500 ₪ בגין שתי ההודעות בתוספת סך של 250 ₪ עבור הוצאות משפט ובס"ה 1,750 ₪.

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

ת"ק 16-02-60311 עובד ואח' נ' אופאל עסקים - תקשורת שיווקית בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

סוף דבר

24. אשר על כן הנני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 1,750 ש.ה. הסכום ישולם תוך 30 ימים, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

הנני מקבל את הודעת צד ג', ומחייב את צד ג' לשפות את הנתבעת באופן מלא בגין מלוא הסכומים שפסקתי לעיל.

**ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת בתוך 15 יום.
המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום.**

ניתן היום, ב' אלול תשע"ו, 05 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.

סאמר חטיב, שופט

0.

21
22
23
24
25